

UITSLAGEN NARCISTOERNOOI 2005

Het is alweer een poosje geleden en een verslag heeft in de vorige Gele Rakker gestaan, maar ik wil hierbij toch nog even terug komen op het Narcistoernooi van 3 april jongstleden. Het is namelijk nog wel even leuk om te vermelden hoe hoog (of laag) de Dorus-leden zijn geëindigd tijdens dit toernooi.

Herendubbel:

Na een 1e plaats in 2003 en een 1e plaats in 2004, werd ook in 2005 de 1e prijs gewonnen door Peter en Ronald.

Dat is dus aardig constant te noemen.

Maar wat te denken van Ed en Pieter, die hebben een duidelijk stijgende lijn te pakken.

Waar in 2003 nog als 6e werd geëindigd en in 2004 als 5e, werd dit jaar een mooie 4e plaats behaald.

Herman moest het dit jaar met een “gelegenheidspartner” doen en uiteindelijk eindigde hij hier mee op een eervolle 9e plaats.

Ook Jan Siersma en Jan Endenburg deden dit jaar uiteraard weer mee en waar ze verleden jaar nog een mooie 4e plaats wisten te pakken, daar moesten ze dit jaar een aantal plaatsen in leveren en werden ze uiteindelijk 12e.

Ten slotte moest ook Sjoerd het dit jaar met een “gelegenheidspartner” doen.

Samen met hem werd Sjoerd uiteindelijk 14e.

Gemengddubbel:

Ook in het gemengddubbel eindigde Dorus als 1e.

Na een 6e plaats in 2003 en een 10e plaats in 2004, wisten Peter en Joyce dit jaar de felbegeerde 1^e plaats te halen.

Op gepaste afstand volgde Ronald en Irene door dit jaar als 5^e te eindigen, waar ze in 2003 nog 3^e werden en in 2004 11^e.

Carin en Jan (Siersma) konden de stijgende lijn van de voorgaande jaren niet doortrekken.

In 2003 werden zij nog 4^e en in 2004 zelfs 3^e, maar helaas zat er voor hen dit jaar niet meer dan de 12^e plaats in.

Herman mocht ook in het gemengddubbel met een “gelegenheidspartner” aantreden.

Ondanks de vele jaren ervaring die er nu op de baan stond, wisten zij niet verder te reiken dan een 20^e plaats.

Na hun 12^e plaats in 2004, wisten Jill en Jan (Endenburg) het dit jaar niet verder te schoppen dan een 21^e plaats.

Dit was nog wel 1 plaatsje hoger dan het duo Sjoerd en Brenda, welke de 22^e plaats voor zich op eisten.

Damesdubbel

In het damesdubbelspel had Dorus dit jaar maar 2 afgevaardigde.

Jill en Carin haalde verleden jaar nog een 6^e plaats, dit jaar zochten zij het 1 plekje lager op door 7^e te worden.

Joyce en Irene moesten ten opzichte van de voorgaande jaren ook wat plaatsen inleveren.

In 2003 werden zij nog 6^e en in 2004 werden zij 4^e; Dit jaar moesten zij genoeg nemen met een 8^e plaats.

(In 2002 werd er ook al deel genomen aan het Narcistoernooi door een aantal Dorus-leden, maar de enige uitslagen die daar nog bekend van zijn, is de tweede plaats van Peter den Broeder en Herman de Boer in het herendubbelspel en een tweede plaats in het herenenkelspel van Ronald de Boer).

(Foto: Alle 1^e en 2^e prijswinnaar van het Narcistoernooi 2005)

LADY'S TALK

HET IS TRIEST, HET IS IN EN IN TRIEST !!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Tjonge, wat ben ik teleur gesteld in jullie.

Het is zelfs zo erg, dat ik mijn standaard openingszin (hey hallo allemaal, hier is weer jullie enige echte eigen Dorus-mascotte Lady) deze keer niet zal gebruiken.

Ik raak er maar niet over uit geblaft, jullie hebben mijn tere hondenzieltje zwaar gekrenkt.

Wie komt jullie elke woensdagavond welkom heten als jullie de sporthal binnen komen?

Juist, dat ben ik !

Wie is degene die elke keer haar staart op een razendsnelle manier van links naar rechts beweegt als jullie binnenkomen, omdat ze blij is om jullie weer te zien?

Juist, de altijd kwispelende Lady !

Wie zorgt er elke woensdagavond voor dat de kruimels die jullie laten vallen, weer netjes opgeruimd wordt?

Juist, weer ik !

Wie is er altijd oprecht blij om ieder van jullie elke keer weer te zien?

Juist, het Lady-beest.

Aan mij kan het dus niet liggen.

En dan zou je toch mogen verwachten dat de liefde ook van twee kanten zou moeten komen, maar nee hoor, dat doet het dus niet.

In dit soort periodes leer je dus je echte vrienden kennen.

En het is ook niet de eerste keer dat het gebeurt, want het is elk jaar het geval.

Ik zal het nog sterker blaffen: ik kom nu al zo'n 5 jaar lang op de vereniging en zelden tot nooit is er aan gedacht.

Dat is toch erg ook !

En als u nou bij u zelf denkt "waar heeft dat maffe beest het toch over?", nou dan bent u dus 1 van de personen die zich schuldig zou moeten voelen.

Ik bedoel, je kunt het gerust een keer vergeten (jullie zijn nou eenmaal niet zo perfect als ik), maar dan hadden jullie achteraf toch moeten bedenken dat er iets aan de hand is.

Het is ondertussen alweer een paar weken geleden en dus hadden jullie allang aan mij kunnen merken dat ik niet lekker in mijn vel zit.

Jullie hadden allang moeten weten dat mij iets dwars zit.

Maar er is niemand geweest die ook maar 1 keer aan mij heeft gevraagd wat er met mij aan de hand is.

Ik begrijp eigenlijk ook niet waarom ik nog de moeite neem om weer een Lady's Talk te typen voor in het clubblad.

Dat is ook zo iets: voor elke Gele Rakker doe ik de moeite om een stukje te typen en dat is niet gemakkelijk voor mij.

Die toetsen op zo'n toetsenbord zijn eigenlijk veel te klein voor mijn poezelige pootjes, maar toch neem ik elke keer de moeite om een stukje voor **jullie** te typen.

En er is nooit iemand die mij een compliment geeft voor mijn fantastische stukjes.

Maar goed, dat is nog geen eens zo heel erg.

Het valt in het niet bij wat jullie me nou hebben geflikt.

Zoals ik al in regel 7 blafte (ga het maar niet natellen, want het klopt heus wel), ik ben zwaar gekrenkt in mijn tere hondenzieltje.

Het is en blijft ongelofelijk dat jullie allemaal wederom mijn verjaardag op 1 mei jongstleden zijn vergeten.

(een zeer teleurgestelde) Lady

NAMENS ANJA VLOT

Retrograde

*Gij hebt een voersprong in het niet.
De dodelijke achterstand,
die zich met ieder uur vergroot,
verhindert niet dat ik uw hand
terug kan vinden in mijn hand.
Achter mij volgt een dubbelpoor
voetstappen in het zand,
hoewel ik u naast mij verloor.*

Gerrit Achterberg

Uw vele blijken van deelneming na het overlijden
van mijn man en onze vader

Jan Vlot

hebben ons diep ontroerd.

Bedankt dat u ons in deze donkere dagen
zo nabij bent geweest.

Anja Vlot-Baart
Bertram
Nienke

Den Helder, mei 2005